

לעשות רצונך אלוקי חפצתי

בטחון שבועי

אור חדש על מתיקות דרך "ויגבה לבו בדרכי השם" במשנת נובהרדוק מהגה"צ רבי יהודה מאנדרל שליט"א מעיה"ת לייקווד יצ"ו

פרשת שלח תשפ"ה

תבחרה

שילוח הקן בימי ספירת העומר

העירו שבסיפור בשבוע הקודם, היה נשמע ח"ו איזה זלזול על דברי המקובלים שאין לעשות שילוח הקן בימי ספיה"ע. כמובן, שלא זה היה הכוונה, אלא שאותו אברך שכ"כ התאמץ בקיום המצוה, ושמח בקיומו, ופתאום מודיעים לו דבר זה כשהוא כבר עשה פעם אחת, וכולו מולהב לקיים המצוה פעם ב', ועל פי הלכה אין מניעה לעשותו, הוא הרגיש שזה נסיון להקטין את שמחתו, והמשיך ביתר שאת.

בודאי שמי ששואל לכתחילה אם לעשות או לא, יתכן שיורו לו שעדיף להמנע. ענין הסיפור הוא רק להדגיש נקודה זו של שמחה של מצוה, ושהרבה פעמים יש ע"ז נסיונות להקטין השמחה. ויהי רצון שלא יצא דבר תקלה על ידינו, ונזכה תמיד שלא יישמע מהדברים שמובאים בג' ליונות שום זלזול ח"ו בדברים שבקדושה, אלא אך ורק לחזק קירבת השם ית' וקיום תורתו.

אין דבר העומד בפני הבטחון

וזה כל עבודתנו להתגבר על הרע, ואין לו לאדם אלא להתחזק תמיד ב. בענין הבטחון כי אפילו רשע הבוטח, חסד יסו' בבנו, כי אין הבטחון תלוי במעשים טובים כלל, אלא בטח בד', בין שתהיה צדיק, בין שתהיה רשע - אלא שע"ז נאמר בטח בד' ועשה טוב, כי לא יתכן שימשיך להיות רשע ויבטח, כי ענוש יענוש, אלא יתחזק וישוב בתשובה.

אבל על מה שהוא בוטח האמת היא שאין דבר עומד בפני הבטחון. וזהו שאמר הכתוב (תהלים ע"ח ל"ב) ולא האמינו בנפלאותיו. והכוונה שלא האמינו בעצמם שהם כדאי שיעשה עמהם נפלאות תמיד, והכל ע"י פחיתת הבטחון. (וכעין זה כתב בשמירת הלשון חלק ב' פרק י"ט- הקב"ה אינו אומר לאדם אושיעך רק באופן שתהיה צדיק, כו' אך בד' אל תמרדו, וכל זמן שאין אדם מורד בהקב"ה, לעקור מצוותיו בכוונה, יוכל לקנות לכל טוב! עכ"ד).

שמה יגרום החטא

עוד כתב הלשם, שיעקב אבינו, אע"פ שחז"ל פירשו שפחדו מעשיו היה שמה יגרום החטא, אע"פ"כ נתבע ע"ז. ואמרו שיעקב אבינו נמשל למחזיק באזני כלב. (מדרש רבה ע"ה ג'). וגם בפרקי דר"א (סו"פ ל"ז) אני אמרתי ורב יעבוד צעיר ואתה אמרת עבדך יעקב, חייך כדברך יהיה וכו'.

אמנם חלילה וחלילה להאשים את יעקב אבינו, שהיה תמיד בכל מעשיו קודש לד', אלא שכ"ז היה מעמק חברון ומברית בין הבתרים שאותה אימה חשיכה גדולה

כתב רש"י בתחילת הפרשה. לפי שבאו ישראל ואמרו, נשלחה אנשים לפנינו וכו', והקב"ה השיב - אני אמרתי להם שהיא טובה, חייהם שאני נותן להם מקום לטעות בדברי המרגלים, למען לא יירשוה. עכ"ד. מכאן אנו רואים כדברי בעל בית הלוי בתחילת מאמר הבטחון, שמה שהאדם מפחד ואינו בוטח בד' עבירה גדולה היא - שעובר על הפסוקים שמלמדים בטחון, וזה גופא יגרום לו מכשול. וע"ז נאמר "חרדת אדם יתן מוקש, ובוטח בד' ישובג" (משלי כ"ט כ"ה). ומפרש - חרדת אדם - יגרום מוקש - וזה בדיוק מה שכ' רש"י כאן. שע"י הפחד שלהם נתן להם השי"ת מקום לטעות אפילו דבר שלא היה צריך להיות, והבוטח בד' ישובג - אפילו מן הצרה שהיתה צריכה להיות, גם מזה - ישובג. מבעל הלשם זי"ע (- העתקנו קרוב ללשונו הק'), והרועה יעיין בספר הדע"ה ח"ב דרוש ה' ענף ד' סימנים ג'-ה'.

איך עם ישראל נכשלו? המדבר הוא מקום שהס"מ מתגבר מאוד. והקב"ה לקח את עם ישראל דרך המדבר כדי לנסותם. והם היו צריכים להתחזק, ולהאמין ולבטוח בהשי"ת. וע"ז נאמר (תהלים ע"ח, כ"ב) כי לא האמינו באלקים, ולא בטחו בישועתו. אמנם כל זה לא היה מחמת רוע לבבם ח"ו, אלא מחמת שלא מצאו את עצמם כדאי לזה. ולכן כאשר נפלו בנסיונות הס"מ במדבר לא הרהיבו את עצמם לבטוח בד' שיתנהג עמהם בנסים. אמנם הם שגו בכל זה הרבה א. משום שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו,

רושם את כל התפילות שלך שהתקבלו, ואת כל הפעמים בחיך שח' שבת שהכל אבוד, ואז - ישועת ד' כהרף עין. (מקרים כאלה יש לכל אחד אך יש יצה"ר מיוחד לא לרשום, ולכן רוב האנשים אינם זוכרים את כל הנסים שלהם).

[להרבה מאתנו לא כדאי שנתבע מעצמינו שאנו מורדים בד' אם יש לנו פחד - מחמת חולשתינו. כי זהו באמת מדרגה גבוהה ודורש שנים של עבודה. ובאמת בכל מצב יש מעלה וחסרון ואדם צריך רק לראות את המי-עלה של מצבו - ואם מפחד - ידע שזהו ייסורים המכפרים - וישמח בהם ויודה להשם. העיקר בכל מצב לראות איך הוא מקרב אותך להשי"ת - כי זה התכי-לית של כל מצב - רק קשר עם השי"ת. (ועי"ז יתעלה לדרגה של בוטח!)]

עוד כתב רבינו בחיי (בהקדמה לפרשת פינחס) וז"ל וידוע שאין אדם נקרא צדיק אלא הבוטח בהשם. (ויבואר לפי"ז ברכת על הצדיקים). ועי' מדרש רבה (שמות ז' ד') ועתידה גן עדן להיות צועקת ואומרת - תן לי צדיקים כו' ולמי אני מבקשת לאותן שהיו בטוחים על שמך! ועוד כתב רבינו בחיי שם "הבור-טח הנה הוא כאדם שהוא במגדל עוז לא ירא משום אדם". ובמקו"א (סוף עקב): ומי האיש הירא, ושם ד' מבט-חו, ינצל מן הצרה אע"פ שהיתה ראויה לבוא עליו". (וזהו כדברי הבית הלוי בתחילת דברינו).

כי לחמינו הם - בעל הבטחון שלי לג-מרי!

רש"י מפרש לחמינו - נאכלם כלחם! אנחנו מדברים על ענקים מפחידים מאוד, ויהושע וכלב אומרים שהם לחם!! הבטחון בהקב"ה מבטל כל פחד לגמרי לגמרי - כי באמת אין עוד מלבדו! אין ענקים, ואין גבורה, ואין ממה לפחד! ובאמת יהושע וכלב זכו להכל - בעוה"ז, שנכנסו לא"י - היחידים מדור המדבר, וזכו לחלקי המרגלים בארץ ישראל, וגם לעוה"ב.

וכך היו גדולי נובהרדוק חיים. אני זוכר שהלכתי עם אחד מגדולי נובהרדוק ברחוב וקפץ לפניו כלב גדול ואימתני.

הגדול פשוט המשיך. לא היה לו שום ענין לשנות את הדרך שלו! עי'

נפלה גם על יעקב אבינו (הכוונה שהקב"ה מנע ממנו הבטחון השלם). ועי' נאמר אין אדם שליט ברוח באשר דבר מלך שלטון, כי הכל היה מגזירת ממ"ה הקב"ה.

ומזה רואים כי להסיר הבטחון מטעם יראת חטא אינו מדה כלל במע-לת הצדיקים, וגם בימי המן נתפסו ישראל על פחדם מהמן ע"י הנביא ישעיה שאמר מי את ותיראי כו' ותשכח ד' עושך. (עי' בר"ר ע"ו א').

וכן מצאנו אצל אברהם אבינו ששאל במה אדע משום שפחד שמא יגרום החטא, ונתפס עי' הרבה עד שאמר לו השי"ת ידוע תדע. הרי לנו שאין הפחד שמא יגרום החטא מעלה כלל במעלות הצדיקים.

כל יחיד ויחיד מישראל

ממשיך בעל הלשם: הכלל הנ"ל אינו דוקא לאבות הקדושים וכו' שקבלו הבטחה אישית. אלא כל יחיד מישראל, כיון שישנן כמה פסוקים בתורה שרצו-נו ית"ש שישים האדם את בטחונו בד' תמיד, ומבטיח הכתוב כי הבוטח בד' הנה ד' מבטחו, הרי כ"ז ג"כ בכלל ההב-טחות המפורשות על הטובה, כי הרי הכתוב מבטיח הבוטח בד' חסד יסובבנו. וארז"ל אפילו רשע הבוטח, א"כ כאשר מונע א"ע מהבטחון שמא יגרום החטא, הוא דבר שאינו טוב ליראי אלקים.

אך בד' אל "תמרודו"

כתב רבינו בחיי - שיראת העם הוא מרד בהקב"ה. וכן אמר שלמה ע"ה (משלי כ"ט כ"ה) חרדת אדם יתן מוקש, הדי-רדה היא הנותנת מכשול ומוקש לנפש, וכן גורמת שישכח את השי"ת. וכן כתב הנציב לפרש הפסוק עד אנה "ינאצוני" העם הזה. ופירש הנצי"ב ינאצוני מל-שון בזיון! (הכונה שזה בזיון לחשוב כך על ד'). ובאמת רואים את זה - שהרי המרגלים הגיעו בסוף לומר כי חזק הוא ממנו וערש"י שכוונת כלפי מעלה.

אני מכיר בעלי מוסר שלומדים מוסר בדרך תביעה - "האיך אני מעיז לפחד?? האם אני חי בדמיון - בלי האמת של השי"ת?? ועי"ז הם הורגים את הפי-חדים שלהם. הם מבינים שבטחון אינו רק מצוה או דרך להרגיע את האדם, אלא שצריך להיות משוגע לא לבטוח בד'!! ובפרט אם אתה כסדר

הרגשת אשמה??

א. היה איזה ת"ח שהיה אמור להשגיח על קרובו בבית החולים. באמצע משמרתו, יצא לזמן קצר, והקרוב נפטר ל"ע. הת"ח הרגיש כל הזמן שפשע, והוא לא היה רגוע - שגרם למיתת קרובו. הגה"צ רבי יענקלה גלינסקי זצ"ל בא לנחם אותו בשבעה, ואמר לו: כל מה שהשי"ת עושה הוא רק טוב. מי שמאמין בזה, ובוטח בד', אין לו שום הרגשת אשמה, כי הקרוב הזה היה צריך למות בין כך, וזה היה הדבר הטוב ביותר - מבעל הרחמים.

ומה שאתה לא היית אחראי, ויצאת מהחדר - זהו חטא שעליה צריך לחזור בתשובה אבל אין זה שייך למה שהחולה נפטר!

ב. יש עוד ענין של הרגשת אשמה שאינה נכונה ואמיתית. היה יהודי שהיה מגיע פעם בשנה לאיזה קהילה קטנה מחוץ לעיר, ותמיד היה מתארח אצל משפחה מסויימת. פעם אחת הוא התיידד עם יהודי אחר מאותה הקהילה, ובאותה השנה, התארח אצלו. המשפחה הראשונה נעלבו מאוד, ובמיוחד כי נהנו מאוד בחברתו.

היהודי הנ"ל נשבר מזה ובפרט הרגיש שעבר על דברי חז"ל שלא ישנה אדם מאכסניא שלו (רש"י פ' לך לך). הוא הלך לרבינו גרשון ליבמן זצ"ל. רבי גרשון הוכיח אותו בתקיפות: "אתה לא באמת שבור כי אתה מרגיש שעשית לא טוב, אלא משום שאתה מרגיש שהפסדת כבוד, עי' מיעוט הקשר עם המי-שפחה הראשונה! הצער שלך אינו ממקור אמיתי!" ובאמת עי"ז הוא נרגע בהרבה.

בנובהרדוק לימדו: רוב רובו של הצער של אנשים שייך לכבוד המדומה! ועי' צריכים לשבת ולומר בניגון של מוסר "הכבוד הוא הבל הבלים, הכבוד הוא הבל הבלים...! עד שמרגישים שעושה רושם.

בטחון ויהודה

סיפור בטחון שבועי

ניגש אלי אברך, וסיפורו בפיו: לאחד הילדים היה צורך נחוץ באיזה טיפול חינוכי. השתדלנו ומצאנו איזה טיפול והתחלנו וב"ה היה ס"ד וראינו שזה התחיל להשפיע לטובה. לא עבר הרבה זמן, ופתאום היתה נסיגה וזה הפסיק להשפיע. הייתי לחוץ מזה, עד שזכרתי מה שאני קורא כסדר בבטחון שבועי, שהרב שליט"א מייעץ לשבת וללמוד כמה דקות בענין חובת ההודיה ואז כחמש דקות להודות לד' על כל מה שטוב (בכל הענינים, וגם בענין הזה שצריכים בו ישר עה, להודות על החלקים הטובים) ואז ללמוד כמה דקות על בטחון ושוב לומר דיבורי בטחון שבועי כמו שהקב"ה עזר עד היום כן ימשיך לעזור ברוב רחמי וחי סדיו, ומאמרי חז"ל המוכיחים שהשי"ת טוב לכל החוסה בו וכו' וכו'.

התחלתי לנהוג כך כל לילה. לפעמים זה הכביד עלי קצת והתחיל להיות מאוחר. אבל הקפדתי, ובאמת מיד אח"כ ראיתי שינוי גדול לטובה. לילה אחד כבר היה 12:00 בלילה והיה לי קשה לעשות. אמרתי לעצמי, ב"ה הכל מתקדם יפה ואולי אני צריך להתאמץ כ"כ. למחרת כבר היה עוד פעם נפילה! התחזקתי עוד פעם ושוב ב"ה זה חזר והועיל. עוד פעם אחת באיזה שהוא שלב התרשלתי, ושוב נפילה, עד שהתחזקתי, וב"ה מאז אני משתדל לא לדלג על זה והכל מתנהל בצורה טובה.

יש עוד איזה ישועה גדולה וחשובה שחיכיתי לה הרבה זמן, ואז אמרתי לעצמי: אם זה מועיל להצלחת הבן, למה שלא יועיל לענין הזה גם כן. התחלתי להכניס דיבורי בטחון והודיה גם בענין השני, ברוך הוא וברוך שמו - ראיתי ישועה נפלאה מאוד.

כדאי לנסות !!

לימוד המוסר כ"כ הרבה שנים אינו נבהל משום דבר, כי כ"כ ברור לו שרק הקב"ה מנהל הכל! וכן ידוע על הסבא מנובהרדוק, גם כשנכנסו לביתו חיילים חמושים וכולם ברחו, הוא נשאר במקומו עם הכוס יין ואפילו טיפה אחת לא נשפכה!! אלו הן השאיפות של העוסק בבטחון!! "אין התועלת והנוק מן הנברא כי אם מן הבורא" (חזו"ל) הם שנו את זה בניגון של מוסר אלפי פעמים!! וזה היה מן המאמרים המוכחים שלהם. ועוד היו משננים - "להגיע לרצונו בלבד, לבלתי רצון הברואים". תנסה לחזור על מילים אלו לפחות 10-5 דקות, ותראה כמה זה מרגיע אותך! ואז אתה קולט כמה כוחות נפש אתה מכובז על 'מה יאמרו הבריות'!!

נחל אשכול - לראות רק טוב

למה התורה כ"כ מדברת על האשכול של ענבים. חז"ל אומרים אין שמחה אלא ביין. וא"כ ענבים משמעות - שמחה. מצד שני מבואר במהר"ל (נתיב הבטחון) שרואים ממה שקרה לנוח שיין משמעותו צרה גדולה. ולכן הקב"ה נתן להם לכרות אשכול ענבים (ולפי הנצי"ב זה היה כלב שכרת) לנסותם, אם יראו את טוב ד' או יחשבו מחשבות רעות. כל המרגלים שראו רע - כמו שפירותיה גדולים כך הם אנשי מדות, וארץ אוכלת יושביה, והכניסו פחד ודאגה ללבבות עם ישראל. איבדו את העוה"ז ואת העוה"ב שלהם. אתה רואה שלילי, אתה ח"ו מקבל שלילי. יהושע וכלב שראו רק טוב - שהפירות משובחים ושהענקים היו עסוקים בקבורת מיתיהם, זכו לישועות גדולות, וגם השיגו מדרגות נשגבות, ששניהם נקראו עבדי ד'.

טובה הארץ "מאוד מאוד".

יהושע וכלב, כשראו שהמרגלים מדברים שלילי, היו צריכים לשבח עד הקצה השני. וכן מי שיש לו נטייה לראות רע, צריך להרגיל את עצמו דוקא לראות טוב. ואדרבה, **במצבים הנוראים ביותר**, הוא צריך לחפש לראות את הטוב ו**באנשים הגרועים ביותר** למצוא נקודות טובות.

היה צדיק בבורו פארק הרב ישראל מייער זצ"ל הוא סיפר לי שהרבה פעמים בחייו, הוא ראה שדוקא במצבים הקשים ביותר, צמחו הישועות הנפלאות ביותר, והיינו ע"י **שחיפוש** לראות טוב!

זהו עבודת חיים יום יום, שעה שעה. להלחם נגד דיבורים שליליים ורעים, ואתה מרויח כל הזכויות שבעולם. הקב"ה שמח עם "דיירים שמחים" והוא משפיע עליהם שפע טוב בעוה"ז בגוף ובנפש, וגם בעוה"ב! הפרשיות של ספר במדבר עמוסים עם הענין הזה - להי' תלונן זה חטא נורא עם עונש נורא! והקב"ה מבקש מאתנו **השתדלות** לראות טוב.

סיפורי בטחון: הצדיק רבי משה שניידער זצ"ל מלונדון, היה לו ישיבה בגרמניה באמצע המלחמה. (זהו בטחון אמיתי!!) נכדו סיפר לי שכשהוא היה צריך כסף לישיבה שלו, הוא היה עולה לאיזה חדר סגור לבד, ולומד **שער הבטחון לשלש שעות**. וכשהוא ירד, **הכסף כבר חכה לו!!**

שמעתי מחסיד סלונים, שלפני המלחמה, היה חסיד בסלונים שהיה חולה מאוד במטתו. האדמו"ר מסלונים ביקש שיביאו אותו אליו במטתו. ואז הרבי חזר לפניו להרבה זמן - עוד פעם ועוד פעם "סומך נופלים, ורופא חולים", עד שהיהודי החולה התחזק בבטחון שבאמת השי"ת הוא כל יכול, ולא לקח הרבה זמן עד שהוא קם ממטתו! על עוד סלונים מער חסיד שמעתי שהיו לו כאבים פנימיים קשים. הוא למד ועבד על בטחון הרבה שעות עד שהכאבים נעלמו והיה לו רפואה שלימה! גם אני ראיתי במו עיני איך **ש אחד היה צריך ניתוח פנימי, ועל ידי בטחון התרפא לגמרי** - רבו אמר לו שביטחון הוא הרבה יותר טוב מהניתוח.

מחשבות חיוביות!

ידוע בכל העולם שמחשבות חיוביות משפיעים מאוד ויכולים להביא רפואה אפילו על "ענע מחלה", או מחלות לב קשות, שמעתי הרבה מקרים שהיו לאנשים נסים גדולים ע"י ששינו את קו המחשבות שלהם. ידוע גם שיש תרופות מדומות שמועילים מאוד לאנשים

בטחון בדרך נובהרדוק

כמו מעבירה חמורה או אפילו יותר! אמרתי לכולם: "אני כאן רק בשביל לשמוע בשורות טובות!" (בטחון וכבוד שמים שייכים זל"ז). כמעט מיד אחרי החלטה זו שמעתי (בפעם הראשונה!) על ארבע מקרים שהיה בהם שיפור! ומאז שמעתי מאות נסים וישועות, כולל הרבה מקרים של אנשים שהיו קרובים יותר למוות מלחיים וראו ישועה גדולה. פתגם ידוע: "תבקש את הטוב ותקבל אותו!" יהודי אין לו מושג כמה כח יש לו על כל הבריאה! אפילו יהודי אחד שרוצה לשמוע טוב, גורם להטבה בעולם! (וזה נכלל בבשבילי נברא העולם!).

שאלות ותשובות עם הרב שליט"א

שאלה: אני אברך, וכבר 4 חודשים אני עובד חזק על בטחון כדי לקבל "שטעלע" עד ר"ח סיון. למעשה [יש כבר הצעות] אבל השטעלע עוד לא הגיע, וזה מבלבל אותי, כיון שעבדתי על בטחון כ"כ חזק. תשובה: יש נקודה חשובה שאתה חייב לדעת. לכל אחד יש תפקיד אחר בחייו, יש מי שתפקידו לעבוד על בטחון, ולקבל כפי הטוב לו. אבל יש מי שתפקידו דוקא לא לקבל מה שרוצה, אלא לחיות נגד טבעו, וללמוד לקבל רצון השי"ת באהבה (ועי' בחוה"ל בהקדמה לשער הביטחון ב'תועלת' האחרונה). יתכן שבגלגול הקודם כבר הצלחת בנסיון הבטחון, ועכשיו הקב"ה לפעמים יכול למנוע ממך להגיע לבטחון מושלם, כדי שתצטרך לעמוד בנסיון חדש - לקבל מצבך. לפעמים יש בזה קושי מצד המדות וצריך לעבוד על ענוה, ולהכנע לרצון השי"ת. ודרך אגב, עצם זה שאתה מקבל את מצבך באהבה, יכול להביא את הישועה, וכמו שכתוב 'וענוים ירשו ארץ'. ובכל זאת אל תפסיק לעבוד על בטחון, אבל בלי לחץ, בינתיים תקבל מצבך באהבה, כי זהו כרגע תפקידך! זכור יש בעלי יסורים שבזכות קבלת יסוריהם אינם רואים פני גיהנום! (עירובין מא:).

ויש עוד נקודה. אתה צריך לבדוק מה כ"כ מעיק עליך כל עוד שאין לך 'שטעלע'. לפעמים זה הכבוד שדוחף את האדם, וזה לא תמיד מעלה. כדאי לך לשנן לעצמך 'הכבוד הבל הבלים' ועוד מאמרי חז"ל כדי להרגיע מהכאב והאכזבה!

העיקר - הערכה עצמית

הכרתי יהודי שהיה לו ענין קשה במשפחה. הוא היה מיזאש. אשתו עשתה שתי דברים א. התפללה שלבעלה יהיה בטחון. ב. התחילה לשבח אותו תדיר. (מכאן למדתי כמה חשוב שאדם יעריך את עצמו, על מנת להגיע לבטחון). בתוך יום אחד, בעלה כבר היה בטלפון עם רבו שהרגיע אותו, והוא התחיל להתעלות בבטחון. [ובתוך שבוע הכל בא על מקומו בשלום!].

אע"פ שאין בהם כלום כי הקב"ה ברא בטבע שהמון תלוי במחשבות האדם (בין לעצמו ובין לאחרים - עי' לעיל במסגרת על הקורונה). ובאמת מצוה גדולה לעזור לאדם חולה לחשוב טוב!

אבל לנו, עם המובחר של השי"ת יש סיבה אמיתית לחשוב טוב. כי אנחנו עמו אהובו של השי"ת, והוא רוצה להיטיב אתנו, אם רק נדע שזה הוא ית"ש. ואנחנו גם חייבים בכך, וכמש"כ רבינו יונה במשלי ג' פסוק ה' שע"ז נצטוונו - בכל דרכיך דעהו - וז"ל "בכל פרטי מעשיך, בכל דרך ופעולה, זכרהו, והשב אל לבך כי אין לך כח ויכולת בפועל ההוא ואיננו בידך, רק ביד השם. ותלה בו תקותך וציפייתך לחסד השם יתברך".

ובהמשך דברי רבינו יונה - שאנחנו גם מצויים לחשוב ע"ז בכל פעולה שאנחנו עושים - על כן אמר בכל דרכיך דעהו, בדבר גדול או קטן כי אחר שכל הפעולות תלויות ביד השם, וכל ההצלחות בחסדו, חייב אדם לזכרו בכל מעשיו, כי אם יצלח המעשה בידו, והוא לא זכר בו את השם ולא נשא עיניו בו אל השם, הנה קצר בחוק העבודה!! עכ"ל כשאתה חושב טוב ע"י בטחון בהשם, יש לך שתי מצוות: אחד בטחון וקשר עם השי"ת. וב' שבירת המדות הטבעיות שאוהבות לחשוב להיפך! שזהו מצוה בפני עצמה!

כשאדם חושב טוב ודוחק לקבל דבר טוב ברוחניות, גם אם אינו מקבל לו מאיזה סיבה שיש להשי"ת, יום אחד הוא יזכה. ויתכן שיזכה באופן הטוב ביותר ששייך. גם יתכן שמי שדוחק בתפילה ובטחון כל הזמן לגמור ש"ס אף אם אינו זוכה לזה, יזכה להתעלות מיוחדת בקדושה או בחסד ותיקון המדות. הרמ"ע מפאנו (בספר גלגולי נשמות - ליקוטים אות קנ"ב) כתב שצפורה אשת משה היתה בצער על שלא זכתה לשיר בשירת הים. ונתגלגלה בדבורה וזכתה לשירת דבורה! [ועמד לה זכות המילה שכרתה ערלת בנה, וזה מרומז בפרע פרעות - לשון פריעת המילה]. ולכן תמיד צריך להמשיך לרצות ולדחוק, ולא להשבר. ולהסייג תכלית תמיד על מה שכבר יש לך! (צפורה לשון ציפור - שמצפצף - לא עוף שמעופף, כי בשורש נשמתה היה לה ענין לשיר לפני השם. וכן כל אדם שרוצה משהו ברוחניות מאוד, מסתמא זהו סימן שהוא שייך לזה בנשמתו).

זכרונות מהקורונה

כשהקורונה התחיל, שמעתי הרבה סיפורים קשים, התפשטות קשה בכל העולם, ומתים רבים ל"ע גם בעם ישראל. החינוך שקבלתי לבטחון לא נתן לי לקבל כל זה, וזה עזר לי להפסיק בתוקף. אפילו כשהקרובים שלי ביותר דברו אתי על הדברים הקשים הפסקתי אותם מיד, וכמעט סגרתי את הטלפון! הבנתי את הסכנה כששומעים כסדר דברים מפחידים, וברחתי מזה

קו 'עמודיה שבעה'
0733-587-587

שיעורים ע"פ דרכו של הרה"ג ר' אברהם גניחובסקי זצ"ל בהנהגת הבית, בספר 'עמודיה שבעה', ברוח העלון

שמעו ותחי נפשכם
לשמיעת שיעורי
הרה"צ יהודה מנדל שליט"א
בקו 'השגחה פרטית'
02-3011300
או בקו הישיר: 02-3011906

להארות והערות:
050-4154557
לקבלת הגליון במייל
X7100100@
GMAIL.COM

נהנית מהגליון?
לתרומות:

בירושלים: 0504199693
בית שמש: (הר"ר יצחק לב ארי הי"ו) 0504121613
בני ברק וקרי"ס: 0504154557
לאמריקה: +13478604298